

[Kristine Heltberg.]

for teatralisk kunst end ønskeligt. Det ville da have været morsomt, hvis der virkelig havde været en fra fremskridtspartiet stammende fornyelse af forhandlingerne her i tinget, således at vi virkelig havde en morsom happening. I øvrigt vil jeg blot sige, at jeg håber, undervisningsministeren opmærksomt har fulgt denne del af debatten. Det må give hende nogle ideer med hensyn til en almindelig forbedring af skolingsniveauet, og det synes jeg er en væsentlig lære også for den socialdemokratiske regering. Vi har åbenbart i dette folketing ikke sørget for en tilstrækkelig grundig undervisning af ungdommen gennem generationer.

Bortset fra dette vil jeg sige, at det, der forekommer mig positivt ved lovforslaget, er, at det er et ganske klart udtryk for den voldsomme vækst i teaterinteressen, som vi med glæde har kunnet konstatere i de senere år, men som altså åbenbart er undgået fremskridtspartiets opmærksomhed. Det er ikke professorer og deslige, der går i teatret — dem er der ikke så mange af her i landet — det er ganske almindelige mennesker med forskellige erhverv, der fylder vores teatre af forskelligste slags. Det er det positive, og det er det, jeg er taknemlig for at få igennem, men samtidig kommer lovforslaget på et tidspunkt, hvor økonomien er så svag, at man er bekymret for, om de gode intentioner egentlig kan honoreres, om det, vi får ud af det, til syvende og sidst ikke bliver svagere end det, vi har. Det er vores bekymring i forbindelse med teaterloven.

I det bidrag til betænkningen, der er ydet af fru Litten Hansen og mig, har vi prøvet at lægge vægt på udbygningen af det lokale initiativ på teaterområdet, af det, der ligger nærmest ved det amatøræssige, af det, der ligger nærmest ved det, som befolkningen til daglig kan have kontakt med, og som skoler, børn, unge, gamle, hvad det nu er for befolkningsgrupper, til daglig kan hente inspiration fra. Jeg vil til trods for det, socialdemokratiets ordfører anfører af bekymringer fra amtsforeningerne, gå meget varmt ind for, at man støtter dette ændringsforslag, for hensigten med det er så sandelig den at udbygge og videreføre den interesse hos det, der med et en smule forslidt ord hedder græsrodderne, der er i landet for teatret og for teatret i dagligdagen.

Jeg vil være meget bekymret, hvis vi får dette ændringsforslag nedstemt. Jeg vil henstille, at alt, hvad der hedder det daglige, det amatøræssige, det nære, bliver udbygget, og jeg vil henstille til de partier, der ynder at tale om nærdemokrati og det nære samfund, én gang til at overveje, om de dog ikke kan indse det rigtige og det netop nærdemokratiske i den holdning, vores ændringsforslag er udtryk for.

Gerda Møller (KF):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag udtrykte vi en smule betænkelighed ved den meget store styrelse på 20 mennesker, der skal være. Nu har vi jo set, den er blevet udvidet til 22, men i betragtning af, at det er repræsentanter for Det danske Teater og for Den jyske Opera, der er kommet ind i styrelsen, vil vi acceptere det, selv om vi egentlig mener, det måtte være rigtigere, at det var de kunstneriske institutioner, der havde flertallet i styrelsen, fremfor, som det nu er, amtsrepræsentanterne, der har det. Jeg synes nok, man kunne have kombineret det med en eller anden særlig bestemmelsesret for amtsrådenes repræsentanter med hensyn til økonomien, for det er jo årsagen til, at man har givet amtsrådsrepræsentanterne så stor en repræsentation. Men vi er altså glade for, at vi nu har fået større kunstnerisk islæt, og skal erklære os tilfredse med det.

Vi er også tilfredse med ændringsforslag nr. 3 om, at de øvrige teatre, der skal arbejde sammen med landsteatret og indgår i det, nu får en 3-årig periode med ret til at sige fra efter 1 års forløb; jeg synes, det er rigtigt, at man giver dem en længere funktionsperiode.

Vor ordfører under førstebehandlingen pegede også på, at det var nødvendigt at bruge Det danske Teaters administration fremfor at etablere et helt nyt og stort apparat, og derfor kan vi understrege det, som vi selv har været med til at skrive i betænkningen, at det distributionsapparat, som Det danske Teater har, skal bruges i så stor udstrækning som muligt. Vi er tilfredse med, at man samtidig sørger for, at det enkelte teaters kunstneriske frihed bevares.

Vi er også tilfredse med, at der arbejdes videre med en prisdifferentiering, som kan